

Είναι δεδομένο ότι βιώνουμε τη χρονική περίοδο όπου μορφοποιείται το τραπεζικό σύστημα του αύριο. Το παλιό υποχωρεί σταδιακά ενώ το νέο είναι ακόμη υπό διαμόρφωση.

Η Τράπεζα Πειραιώς αλλά και ο Κλάδος γενικότερα μεταβαίνουν σταδιακά σε μία νέα και διαφορετική εποχή. Μία εποχή γεμάτη προκλήσεις, πρόσθετα διακυβεύματα, με παλιά και νέα ζητούμενα.

Όπως επανειλημμένως έχουμε δηλώσει, δεν είμαστε φοβικοί απέναντι σε αλλαγές. Αυτό που επιδιώκουμε με τις δράσεις μας και τις προτάσεις μας είναι να είμαστε όλοι πάνω στο κύμα των αλλαγών και στο κάδρο της επόμενης μέρας, διασφαλίζοντας την αξιοπρέπειά μας, τη συμμετοχή μας και στηρίζοντας τα εργασιακά μας δικαιώματα.

Όλο το προηγούμενο χρονικό διάστημα, αντιπαλέψαμε τις επιθετικές μεθοδεύσεις και πρακτικές της συρρίκνωσης, των αποσχίσεων, των πολυεπίπεδων στοχοποιήσεων.

Δεν αυτοπεριοριστήκαμε σε στείρες καταγγελίες αλλά διαμορφώσαμε το δικό μας αφήγημα, το οποίο αντιπαραβάλαμε σε συνδικαλιστικό, πολιτικό, κοινωνικό, τοπικό και νομικό επίπεδο με την πολιτική της Διοίκησης αναδεικνύοντας τα ορατά πλέον σε όλους, αδιέξοδά της και την αναποτελεσματικότητά της.

Ο κύκλος της συρρίκνωσης έχει κλείσει και μαζί του αποδομούνται σταδιακά οι μέχρι χθες κυρίαρχες ατελέσφορες εμμονές και μεθοδεύσεις που είχαν στοιχειώσει την εργασιακή ζωή μας και όχι μόνο.

Από τον αγώνα εργασιακής επιβίωσης περάσαμε στη θεσμική και αγωνιστική διεκδίκηση όλων όσων μας αξίζουν. Η πίτα διαρκώς μεγαλώνει και οι εργαζόμενοι που βάλαμε και συνεχίζουμε να βάζουμε πλάτη, απαιτούμαι να κατοχυρώνουμε θεσμικά το κομμάτι που μας αξίζει.

Κατά συνέπεια, παλαιοί συνδικαλιστικοί τρόποι σκέψης, ανάλυσης, παλαιές μέθοδοι και εργαλεία, άσχετα από την προηγούμενη αποτελεσματικότητά τους, ίσως να μην ανταποκρίνονται πια.

Σήμερα δεν αρκεί το συνδικαλιστικό ΑΝΤΙ για να διαμορφώσουμε τη δική μας επόμενη μέρα, να διασφαλίσουμε τη συμμετοχή μας, να αυξήσουμε τους μισθούς μας, να διευρύνουμε τα δικαιώματά μας.

Αναντίρρητα απαιτείται ενότητα, με σχέδιο και στρατηγική, για να μπορέσουμε να αλλάξουμε αυτά που μας πληγώνουν και να διαμορφώσουμε αυτά που μας αξίζουν.

Σίγουρα δεν είναι εύκολη και δεδομένη η προσαρμογή αλλά εξίσου σημαντικό κόστος μπορεί να προκύψει εάν δεν αλλάξουμε.

Η ιστορία έχει δείξει ότι η προσμονή μεσσιανικών λύσεων οδηγεί στην πλήρη απογοήτευση και συσσωρεύει τεράστια αδιέξοδα. Μαγικές λύσεις δεν υπάρχουν.

Αυτή την νέα λοιπόν εποχή επιδιώκουμε από κοινού να νοηματοδοτήσουμε, να συνδιαμορφώσουμε και να προσδώσουμε ένα ισχυρό αποτύπωμα στα βασικά χαρακτηριστικά της, εστιάζοντας καταρχήν σε τρεις κεντρικές, για εμάς, αλληλένδετες στρατηγικές προτεραιότητες:

- Την ενοποίηση του χώρου, όχι μόνο σε επίπεδο κορυφής αλλά προσδίδοντάς της ουσιαστικό περιεχόμενο που θα αφήνει ισχυρό αποτύπωμα στην τσέπη, στη δουλειά και την καθημερινότητα των συναδέλφων.
- Στην πραγματική και ουσιαστική αύξηση των ενίσχυση των μισθών μας και των εργασιακών δικαιωμάτων μας, με την εφαρμογή της στρατηγικής των τριών Συμβάσεων. Της Επιχειρησιακής Σύμβασης, της νέας Κλαδικής Σύμβασης και της επόμενης επιχειρησιακής στις αρχές του 2026.
- Στη σταδιακή βελτίωση των συνθηκών της καθημερινότητας μας στους εργασιακούς χώρους μας.

Η υπογραφή της Επιχειρησιακής Σύμβασης ήταν ένα μεγάλο θεσμικό και πρωτόγνωρο ουσιαστικό βήμα για το χώρο μας.

Πρώτη φορά συνεργαστήκαμε όχι για να αποτρέψουμε αλλά για να διεκδικήσουμε και να δημιουργήσουμε. Ήταν η αρχή της κοινής προσπάθειας των Συλλόγων, η οποία σφυρηλατεί σχέσεις συνεργασίας και εμπιστοσύνης και θα ακολουθούν και επόμενα βήματα.

Ήταν μία πρώτη νίκη απέναντι στις κυρίαρχες δογματικές λογικές της Πειραιώς αλλά και των υπόλοιπων Τραπεζών:

- Στο δίνουμε χρήματα όταν θέλουμε, εκεί που θέλουμε, με τον τρόπο που θέλουμε.
- Στην πρακτική του συμψηφισμού.

Διακαείς πόθος και επιδίωξη των Τραπεζιτών είναι να δίνονται αυξήσεις μόνο μέσω πρόσθετων αμοιβών και οικειοθελών παροχών.

Εμείς εστιάζουμε στο μισθό μας, στο μηνιατικό μας. Αποτελεί τον κεντρικό πυλώνα του προσωπικού και οικογενειακού προϋπολογισμού μας και τρέχει κάθε μήνα, κάθε χρόνο, καθορίζοντας και τη σύνταξή μας.

Δεν είμαστε κατά των πρόσθετων αμοιβών αλλά θέλουμε να είναι όντως πρόσθετες, με κανόνες, συμπληρωματική και όχι κύρια πηγή στήριξης του εισοδήματός μας.

Δυστυχώς το αποτέλεσμα της νέα Κλαδικής δεν ανταποκρίθηκε στις εκτιμήσεις και τις προσδοκίες μας τόσο θεσμικά όσο και οικονομικά. Με μεγάλη περίσκεψη στεκόμαστε σε 3 σημαντικές επισημάνσεις και θα επανέλθουμε ακόμη πιο αναλυτικά:

Πρώτη φορά Κλαδική Σύμβαση υπολείπεται οικονομικά μίας επιχειρησιακής σύμβασης της Τράπεζας Πειραιώς κατά τη χρονική περίοδο της ισχύς της,

- ✓ Πρώτη φορά κλαδική ρύθμιση από δικαίωμα γίνεται παροχή εκχωρημένη στη βούληση των εργοδοτών, υποκύπτοντας στη διαχρονική επιδίωξή τους για κυριαρχία των μεταβλητών αμοιβών. Μέχρι σήμερα οι ρυθμίσεις των Κλαδικών ήταν αποκλειστικά και μόνο δικαίωμα των εργαζομένων.
- ✓ Πρώτη φορά το βάρος για την πραγματική οικονομική στήριξη των μισθών μας και τη ρύθμιση σημαντικών θεσμικών θεμάτων μας, περνάει στις επιχειρησιακές συμβάσεις. Μέχρι σήμερα η επιχειρησιακές συμβάσεις ήταν συμπληρωματικές των Κλαδικών.

Το βάρος λοιπόν μετακυλίεται από την ΟΤΟΕ σε επιχειρησιακό επίπεδο και στην Πειραιώς οι συλλογικές διαπραγματεύσεις, στις αρχές του 2026, για τη νέα Επιχειρησιακή Σύμβαση αποκτούν πρόσθετη βαρύτητα.

Είναι μία συλλογική πρόκληση στην οποία είμαστε έτοιμοι να ανταποκριθούμε ενωτικά και συλλογικά ξεπερνώντας όσα μας πληγώνουν και μας καθηλώνουν, όσους τον καιροσκοπισμό και την αδυναμία τους την κάνουν ανερμάτιστα ιδεολογήματα και φθηνές δικαιολογίες.

Όπως έχουμε ξαναπεί είναι απαρχή μίας νέας ενωτικής πορείας, σε μία νέα διαφορετική εποχή.

Κάναμε την αρχή και συνεχίζουμε, διεκδικώντας το παρόν και το μέλλον που μας αξίζει.